

Til Sølvbrudeparret.
Aja og Jens.
27-4.....1944.

Melodi.: Jeg vil bygge en Verden.

Jeg vil mindes en Tid, som vel nok er forbi,
og som fylder med med Vemod min Hu.
Jeg faar Taarer i Øjet, og det er fordi
at jeg tænker paa Tiderne nu - !
Hvor er Kaffen, vi drak, og Cigarerne, vi røg,
og Tobakken - oh, Rædsel og Skræk.
Det er altsammen borte, nu ryger vi Møg,
- det er det, der gi'et mig mit Knæk.

Hvor er Portereren henne, vialle holdt a' ?
Og det Bryg, som til Paaske vi nød?
Vi har Skibsøl tilbage - ja, Tak skal I ha',
ser I Øl-Vitaminen er død.
Harald Jensen og Aalborg! - Hvor tidt blev deres Pris
tolket rundt om i By og paa Land.
Nu man skyller sit ørmstukne, gamle Gebis
i en hankeløs Kop med lidt Vand.

Hvor er Leveren henne i Leverpostej?
Hvem har sidst set den saftige Bøf?
Selv den "fuldfede gamle" er løbet sin Vej.
Og den sidste lille Gris snart sagt "Øf".
Paa den Løn, jeg har tjent, har min Kone lagt Beslag,
og det Dyrtidstillæg, jeg skulde ha',
som jeg selv havde tænkt at formøble i Dag,
det sku' Skattekontoret skam ha'.

I en Krog for mig selv vil jeg ha' mig en Plads
ved en Øl og et Stykke med Ost,
og da Snapse jo altid er dyrest pr. Glas,
vil jeg ta' mig en halv Flaske "Most".
Jeg vil mindes den Tid, der forlængst er gledet hen
- den med Mælk og med Honning har flydt,
naa - for min Skyld betyder det ikke saa stort,
det er noget jeg aldrig har nydt.

Selv om Verden er tømt helt for Lykke og Held,
hvor det det gælder, om Lønne slaar til,
er der endnu dog eet jeg har helt for mig selv,
- min Gevinst i mit Livs store Spil.
Det er Konen alene, der holder mæg i Gang
- hun for Lykken er Vejen og Maal,
derfor vil vi som Punktum paa denne her Sang
alle drikke en "Damernes Skaal".

Bendt.